

Najświętszej Trójcy C

*Ucisk wyrabia wytrwałość,
a wytrwałość wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś nadzieję.
A nadzieja zawieść nie może. (Rz 5,3-5)*

Pierwsze czytanie

Księga Przysłów 8,22-31

To mówi Mądrość Boża: "Pan mnie stworzył, swe arcydzieło, przed swymi czynami, od dawna. Od wieków jestem stworzona, od początku, zanim ziemia powstała. Jestem zrodzona, gdy jeszcze bezmiar wód nie istniał ani źródła, co wodą tryskają, i zanim góry stanęły. Poczęta jestem przed pagórkami, nim ziemię i pola uczynił, początek pyłu na ziemi. Gdy niebo umacniał, z Nim byłam, gdy kreślił sklepienie nad bezmiarem wód, gdy w górze utwierdzał obłoki, gdy źródła wielkiej otchłani umacniał, gdy morzu stawiał granice, by wody z brzegów nie wyszły, gdy kreślił fundamenty nad ziemię. Ja byłam przy Nim mistrzynią, rozkoszą Jego dzień po dniu, cały czas igrając przed Nim, igrając na okręgu ziemi, znajdując radość przy synach ludzkich".

Drugie czytanie

Rzymian 5,1-5

Bracia i siostry, dostąpiwszy usprawiedliwienia przez wiarę, zachowujemy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej. Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Jezus powiedział swoim uczniom: "Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek słyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego bierze i wam objawi".

Do refleksji

"W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego ..." Wiele osób ma duże trudności z tajemnicą Trójcy Świętej. Nie mogą niczego sobie z tym skojarzyć. Jakie znaczenie ma ta uroczystość dla naszego życia? W tekście Pisma św. nie znajdujemy nigdzie wyraźnego odniesienia do Boga w trójcy jedyne. Paweł używa, co prawda, w zakończeniu 2 Listu do Koryntian, formuły błogosławieństwa trójosobowego Boga, ale w żadnym z jego pism nie znajdujemy wyjaśnionej nauki o Trójcy Świętej. Dopiero w IV w. zachodzi w Kościele potrzeba, wskutek różnych zawirowań, bliższego opisanie relacji osób Boskich względem siebie. Rezultatem jest dogmat o Trójcy Świętej, przedstawiający nam Istotę Boską w trzech Osobach. Dzisiejszemu człowiekowi grozi niebezpieczeństwo odrzucenia tego dogmatu, gdyż nic z tym nie może, ze swojego punktu widzenia, uczynić. W jaki zatem sposób możemy znaleźć kontakt z takim Bogiem (dogmatem)? Najpierw zwróćmy uwagę na to, jakiego Boga spotykamy w Biblii. Gdy przyjrzymy się drodze Boga z człowiekiem, zobaczymy, że jest to Bóg działający w konkretnej historii, szukający z człowiekiem wspólnoty. Takie było pradoświadczanie Izraela. Bóg jest tym, który towarzyszy człowiekowi w jego wznoszeniach i upadkach, i prowadzi ciągle do Ziemi Obiecanej. On idzie tak daleko, że staje się człowiekiem i jako człowiek przeżywa wszelkie wznoszenia i upadki – aż po dno krzyża. On jest tym, który również nam dzisiaj towarzyszy, który jako Duch prowadzi nas troskliwie do prawdy, coraz dalej i głębiej – tyle ile możemy wytrzymać. Takie były doświadczenia Żydów i chrześcijan, aż po dzień dzisiejszy. Chrześcijanie doświadczali Go zawsze jako jedyne Boga szukającego wspólnoty ze swoimi stworzeniami. Ta tęsknota za wspólnotą jest tak głęboka, że musi tkwić w Nim samym. Może właściwie powiedzieć: Bóg jest już wspólnotą. Jednocześnie ludzie opowiadają w tak różnorodny sposób o spotkaniu z Bogiem, że pojawia się myśl o Trójcy. Niech Ojciec, źródło wszelkiego życia i całego stworzenia, da wam doświadczenie bycia Jego synami i córkami. Niech Syn, podejmujący dla nas drogę aż na krzyż, niech udzieli wam nadziei i na wasze powstanie z martwych. Niech Duch, który jest życiem, zasieje w waszych sercach miłość i pokój, abyście się stali wielką wspólnotą z nim i ze sobą nawzajem. Amen.